

septembris 2026

SOLUTIONS

Šajā izdevumā:

Zinību diena / Meža ekspedīcija / Erasmus+ / Skolas pārmaiņas

MŪSU SKOLA. MŪSU STĀSTI

REDAKTORA SLEJA

Sveiki, lasītāji!

Jaunais mācību gads ir sācies. Šis numurs ir piepildīts ar stāstiem par mūsu skolas dzīvi, skolēnu interesēm, sasniegumiem un notikumiem, kas septembrī notikuši gan skolā, gan ārpus tās.

Šajā numurā varēsiet iepazīt mūsu jaunus avīzes komandas dalībniekus un uzzināt vairāk par viņu interesēm, hobijiem un ikdienu. Lasiet par to, kā skolēniem pagājis pirmais mēnesis skolā, ko viņi par to domā un kas viņiem sagādājis visvairāk prieka. Esam devušies arī meža ekspedīcijā, ielūkojušies sporta aktivitātēs un sacensībās, kā arī noskaidrojuši, kā skolēni pavadīja vasaru, strādājot.

Šajā numurā netrūkst arī kultūras. Uzzināsiet par Dzejas dienām Priekulē un īpašo tikšanos ar mūziķi un dziesminieku Kārli Kazāku. Savukārt tiem, kuriem patīk piedzīvojumi un jaunas iespējas, būs interesanti izlasīt par Erasmus+ ceļu uz Tenerifi un par orientēšanās piedzīvojumiem.

Lasiet arī par pārmaiņām mūsu skolā — par vairāku mēnešu remontdarbiem, atjaunotajām telpām, jauno aprīkojumu un to, kā skolai un skolēniem pagāja šis pārmaiņu laiks. Rakstā atradīsiet arī interviju ar skolas direktori par remonta norisi, izaicinājumiem un to, kādas pārmaiņas mūs sagaida.

Protams, avīzē atradīsiet arī sporta jaunumus — no Sporta dienas un orientēšanās līdz novusa sacensībām. Katrs raksts ir mazs ieskats mūsu skolas ikdienā, un kopā tie veido stāstu par to, kāda ir mūsu skola un cilvēki tajā.

Ceru, ka, lasot šo numuru, atradīsiet kaut ko sev interesantu, uzzināsiet ko jaunu un varbūt arī iedvesmosieties izmēģināt kaut ko, ko līdz šim neesat darījuši.

Lai aizraujoša lasīšana!

/Elīna Pole/

Kā skolēni pavadīja vasaru, strādājot?

Vasara skolēniem parasti asociējas ar atpūtu, draugiem un brīvo laiku, taču daudzi jaunieši vasaras brīvlaiku izvēlas pavadīt arī strādājot. Vasaras darbs ir iespēja ne tikai nopelnīt savu pirmo naudu, bet arī iegūt jaunu pieredzi, iemācīties atbildību un izmēģināt spēkus kādā jaunā jomā.

Arī mūsu skolas skolēni vasarā ir strādājuši dažādās vietās un veikuši dažādus pienākumus. Kādam darbs bija saistīts ar klientu apkalpošanu, citam – ar darbu laukā, bērnu pieskatīšanu, ēdināšanu vai citiem ikdienas pienākumiem.

Lai noskaidrotu, kāda bija skolēnu darba pieredze, uzrunājām vairākus skolēnus, kuri šovasar strādāja. Viņi dalījās ar saviem iespaidiem, grūtībām un interesantākajiem piedzīvojumiem.

Vasaras darbs jauniešiem var būt labs veids, kā kļūt patstāvīgākiem un saprast, cik daudz pūļu nepieciešams, lai nopelnītu naudu. Turklāt iegūtā pieredze var noderēt arī nākotnē, izvēloties profesiju vai meklējot savu pirmo pastāvīgo darbu.

Lai gan darbs ne vienmēr ir viegls un dažkārt nākas saskarties ar nogurumu vai sarežģītām situācijām, skolēni atzīst, ka šī pieredze ir vērtīga. Tā māca plānot savu laiku, sadarboties ar citiem un uzņemties atbildību par saviem pienākumiem.

Iespējams, nākamajā vasarā arī citi mūsu skolas skolēni izmēģinās savus spēkus vasaras darbā. Varbūt tieši šī pieredze kļūs par pirmo soli ceļā uz viņu nākotnes profesiju.

/Keita Maure/

Zinību diena Priekules pamatskolā

1. septembris jeb Zinību diena ir īpašs brīdis, kad pēc vasaras brīvlaika skola atkal piepildās ar skolēnu smiekliem, sarunām un prieku. Jauns mācību gads, jauns sākums, jauns VISS!

Šī gada 1. septembra svētku sagatavošanā piedalījās un palīdzēja Līga Svara, PŪŠAM PRIEKU, Ziedoņi F Gramzdā, Baiba Cēsniere, Svētku telpa „Brīnumlāde”, Rigonda Džeriņa, Liena Braže un visa mūsu skolas saime. Liels paldies jums par ieguldīto darbu un palīdzību, lai šī diena būtu īpaša!

Zinību dienā skolēni, skolotāji un vecāki kopā iesāka jauno mācību gadu. Svētku laikā bija arī dažādi priekšnesumi – skolēni uzstājās ar dejām un kora dziesmām, radot priecīgu un svinīgu noskaņu.

Īpaši svarīga šī diena bija abām 1. klasēm. 1.A klasē mācās 17 skolēni, un viņu skolotāja ir Agnese Razma. Arī 1.B klasē mācās 17 skolēni, un viņu skolotāja ir Marika Šeflere. Pirmklasniekiem šis bija ļoti īpašs brīdis, jo viņi pirmo reizi uzsāka savas skolas gaitas.

Šis mācību gads ir īpašs arī 9. klasei, kurā mācās 17 skolēni.

/Kristiana Mazā/

Bildes ņemtas no Facebook

Priekules pamatskolā – lielas pārmaiņas

Priekules pamatskolā ir notikušas nozīmīgas pārmaiņas. Skolas ēkā tika veikti plaši infrastruktūras uzlabošanas un atjaunošanas darbi, lai skolēniem un skolotājiem nodrošinātu mūsdienīgāku, drošāku un ērtāku mācību vidi.

Remonta laikā tika atjaunotas mācību telpas, gaiteni un kāpņu telpas. Tika uzlabota arī bibliotēka, lasītava, aktu zāle un sanitārie mezgli. Skolā tika nomainīta elektroinstalācija un ierīkots LED apgaismojums. Tāpat tika uzlabotas drošības sistēmas – videonovērošana, apsardze, izziņošanas un ugunsdrošības sistēmas.

Šie uzlabojumi ir nozīmīgi ne tikai skolas vizuālajam izskatam. Sakārtota infrastruktūra nodrošina ērtāku un drošāku vidi, kurā skolēni var mācīties, sadarboties un pavadīt savu ikdienu.

Atjaunošanas darbi bija apjomīgi, un to izmaksas pārsniedza 2,1 miljonu eiro. Būvdarbus veica SIA „BILDBERG”. Skolai paredzēts arī jauns mācību aprīkojums un mēbeles, tostarp aprīkojums STEM, dizaina un tehnoloģiju mācību vajadzībām.

Skolā ir ieviesta arī iekļūšanas sistēma un videonovērošana. Skolas rīcībā ir jauns projektors, bet vēl ir paredzēta arī jauna zāles apskaņošana. Tas nozīmē, ka pārmaiņas neapstājas tikai pie remonta – skola turpina papildināt un uzlabot savu aprīkojumu.

Remontdarbu laikā mācību process nebija vienkāršs, jo skolēniem un skolotājiem nācās pielāgoties pārmaiņām. Tomēr rezultāts ir nozīmīgs – Priekules pamatskola tagad ir sakārtotāka un labāk piemērota mūsdienīgām mācībām.

Līdz ar skolas ēkas uzlabošanu tika sakārtota arī sporta infrastruktūra. Priekules stadiona atjaunošanas darbi tika pabeigti 2026. gada augustā.

Šīs pārmaiņas ir nozīmīgs ieguldījums Priekules pamatskolas nākotnē. Tagad skolēniem ir iespēja mācīties un pavadīt laiku vidē, kas ir labāk piemērota mūsdienu izglītības vajadzībām.

Jautājumi skolas direktorei par remontu

1. Kādi bija galvenie mērķi, sākot šo projektu?

Sākotnēji galvenais mērķis bija ierīkot skolā ventilācijas sistēmu, sakārtot labierīcības un izremontēt nepieciešamās telpas. Taču remonta laikā atklājās arī problēmas ar elektroinstalāciju, tāpēc nācās to pilnībā atjaunot. Līdz ar to darbu apjoms procesa gaitā kļuva ievērojami lielāks, nekā sākotnēji bija plānots.

2. Cik ilgi kopumā notika remontdarbi?

Remontdarbus skolā sākām 1. februārī. Vēl ir palikuši daži nelieli darbi, kas jāpabeidz, taču lielākā daļa tika paveikta līdz augusta beigām. Tāpat intensīvākais remonta periods ilga aptuveni septiņus mēnešus.

3. Kas bija lielākais izaicinājums remonta laikā?

Man personīgi izaicinājums bija viss process kopumā, jo pirmo reizi dzīvē nācās saskarties ar tik apjomīgu remontu. Tas tomēr nav dzīvokļa remonts – tā ir liela iestāde, kurā vienlaikus jādomā par ļoti daudzām lietām.

Sāukumā daudz kas man bija pilnīgi jauns, reizēm pat īsti nesapratu, par ko būvnieki runā. Taču procesa laikā pati ļoti daudz iemācījos. Remonta beigās jau daudz labāk orientējos gan terminoloģijā, gan darbu secībā, gan visā procesā kopumā. Tā noteikti bija ļoti vērtīga pieredze.

4. Kā remontdarbi ietekmēja skolēnu ikdienu?

Mēs centāmies izmantot tās telpas, kas bija pieejamas tepat Priekulē, un, manuprāt, tas bija labākais risinājums. Otrs variants būtu bijis visiem skolēniem braukt uz Vaiņodi, taču tas būtu ļoti sarežģīti un, manuprāt, praktiski gandrīz neiespējami.

Esmu ļoti pateicīga Priekules Mūzikas un mākslas skolai un tās direktorei, kā arī Priekules daudzfunkcionālajam sporta centram un tā vadītājam par to, ka viņi mūs uzņēma. Apzinot, ka tas bija liels apgrūtinājums gan viņiem, gan mums pašiem, taču kopīgiem spēkiem izdevās nodrošināt, lai bērni varētu turpināt mācīties tepat Priekulē.

6. Kā skolēni reaģēja uz pārmaiņām?

Viedokļi, protams, ir dažādi – ir skolēni, kuriem pārmaiņas ļoti patīk, un ir tādi, kuriem nepieciešams laiks, lai pie tām pierastu.

Turklāt viss vēl nav pilnībā pabeigts. Vēl gaidām jaunus skolas solus, aprīkojumu ķīmijas kabinetam un citas lietas, tāpēc skola vēl pamazām iegūst savu galīgo izskatu.

Man pašai īpašs prieks ir par skolas zāli. Tā ir kļuvusi ļoti skaista un svinīga.

7. Vai bija grūti organizēt mācību procesu remonta laikā?

Jā, tas bija sarežģīti, jo vienlaikus bija jāorganizē mācību process, jānodrošina telpas un jāplāno skolēnu transports. Bija ļoti daudz praktisku jautājumu, kas bija jārisina ikdienā.

Tomēr ar visu tikām galā. Par to esmu īpaši pateicīga mūsu skolas direktores vietniecei Inai Daizei, Ritai Ceriņai, pedagogiem un visai skolas komandai. Sirsnīgs paldies ikvienam, kurš ar savu darbu, atsaucību un atbalstu palīdzēja. Tas noteikti bija komandas darbs.

8. Kādas bija jūsu pirmās sajūtas, ieraugot atjaunoto skolu?

Man tas bija nedaudz citādi, jo visu remonta procesu redzēju no pašas pirmās dienas. Gandrīz katru dienu biju skolā un redzēju, kā tā soli pa solim mainās.

Tāpēc man nebija viena konkrēta brīža, kad ienācu skolā un nodomāju: „Wow, cik viss ir mainījies!” Taču biju ļoti laimīga un, godīgi sakot, arī atvieglota, kad lielākie darbi beidzot bija paveikti un zinājām – 1. septembrī varēsim atgriezties savā skolā.

9. Kurš remonta posms jums palicis visspilgtāk atmiņā?

Noteikti pašas beigas. Tuvojās septembris, un vēl pēdējās dienās, ejot pa skolu, visur varēja redzēt, ka kaut kas vēl stāv, kaut kas vēl nav līdz galam izdarīts. Tajā brīdī sajūta nebija no mierīgākajām.

Tomēr dziļi sirdī ticēju, ka mēs paspēsim. Un mēs paspējām.

Vislielākais prieks man ir par jaunajām labierīcībām un skolas zāli. Ļoti priecājos arī par atjaunoto skolotāju istabu un jauno dežurantes posteni. Taču kopumā lielākais gandarījums ir redzēt, ka skola ir kļuvusi sakārtotāka, mūsdienīgāka un ērtāka.

Noslēgumā vēlos teikt lielu paldies mūsu skolas direktorei par atsaucību, par atbildēm uz maniem jautājumiem un par to, ka atrada laiku pastāstīt par skolas remonta norisi un pārmaiņām. Paldies arī par ieguldīto darbu un rūpēm, lai mūsu skola kļūtu skaistāka, sakārtotāka, drošāka un ērtāka skolēniem un skolotājiem.

Paldies visiem, kuri ar savu darbu un neatlaidību palīdzēja mūsu skolai piedzīvot šīs pārmaiņas! Tagad mums ir vēl patīkamāka vieta, kur mācīties, satikt draugus un pavadīt savas skolas dienas.

/Elīna Pole/

Dzejas dienas Priekulē

Septembris Latvijā ir īpašs dzejas mēnesis. Šajā laikā tiek atzīmētas Dzejas dienas – laiks, kad cilvēki pievēršas dzejai.

Dzejas dienu tradīcija Latvijā aizsākās 1965. gadā, kad tika atzīmēta Raiņa 100. dzimšanas diena.

Arī Priekulē Dzejas dienu laikā notika īpaša tikšanās. 5. septembrī pie Priekules kultūras nama viesojās mūziķis un dziesminieks Kārlis Kazāks. Tikšanās laikā Kārlis Kazāks izpildīja savas dziesmas, runāja par dzeju un stāstīja dažādus stāstus par dzejas aizsākumiem.

Dzejas dienas ir vajadzīgas, lai cilvēki vairāk pievērstos dzejai, literatūrai un latviešu kultūrai. Tās ir arī veids, kā saglabāt un popularizēt latviešu dzejas tradīcijas, kā arī parādīt, ka dzeja var būt saistīta ne tikai ar grāmatām, bet arī ar mūziku, sarunām un ikdienas dzīvi.

/Emīlija Gailīte/

Erasmus+ ceļojums uz Tenerifi – ceļš līdz iespējai

Šogad mūsu skolā skolēniem ir iespēja piedalīties Erasmus+ projektā un doties uz saulaino Tenerifi. Šī iespēja ir izraisījusi lielu interesi – kopumā pieteicās 19 skolēni, bet uz braucienu tiks izvēlēti tikai 8 skolēni. Tāpēc pretendentiem bija jāiziet vairāki atlases posmi.

16. septembrī notika pirmais atlases posms. Skolēniem bija jāuzraksta motivācijas vēstule, kurā bija jāpastāsta, kāpēc viņi vēlas piedalīties Erasmus+ projektā un ko šī iespēja viņiem nozīmētu. Tāpat bija jāizveido un jānosūta video vizītkarte par sevi, kurā skolēni varēja īsi iepazīstināt ar sevi, savām interesēm un parādīt savu personību.

17.septembrī notika otrais atlases posms. Tajā skolēniem bija jārunā mutiski klātienē un jāveic arī praktiskais uzdevums. Šis posms ļāva parādīt ne tikai savas zināšanas, bet arī spēju brīvi izteikties, sadarboties un rīkoties dažādās situācijās.

Manuprāt, šis atlases process pats par sevi jau ir vērtīga pieredze. Tas dod iespēju pārbaudīt savas spējas, kļūt drošākam, labāk iepazīt sevi un iemācīties uzstāties citu priekšā. Lai gan uz Tenerifi dosies tikai 8 skolēni, visi 19 dalībnieki jau ir ieguvuši jaunu pieredzi un uzdrīkstējušies izmēģināt savas spējas.

Tagad atliek gaidīt rezultātus un noskaidrot, kuri 8 skolēni dosies šajā aizraujošajā Erasmus+ piedzīvojumā uz Tenerifi!

/Eimija Džeriņa/

6.klases mežu ekspedīcija

6. klase 11. septembrī devās aizraujošā Latvijas valsts mežu rīkotajā pasākumā „Mežu ekspedīcijas” Rudbāržos. Tā nebija parasta pastaiga – dienas laikā mūs gaidīja dažādi uzdevumi, interesanti stāsti un tikšanās ar meža darbiniekiem. Noslēgumā cepām desiņas ugunskurā.

Ekspedīcijā bija iespēja mācīties ārpus skolas, iepazīt mežu un uzzināt vairāk par cilvēkiem, kuru ikdienas darbs ir saistīts ar dabu.

Pastaiga pa mežu un tikšanās ar meža darbiniekiem

Pastaigas laikā mēs iepazīnām mežu un tā dabu. Pa ceļam bija vairākas pieturas, kur mūs sagaidīja Latvijas valsts mežu darbinieki. Viņi pastāstīja par savu darbu, mežu un tajā notiekošo. Katrā pieturā bija arī kāds interesants uzdevums vai aktivitāte. Tas padarīja ekspedīciju aizraujošu un daudzveidīgu.

Uzdevumi un ekspedīcijas grāmatiņa

Katram skolēnam tika iedota neliela grāmatiņa ar dažādiem uzdevumiem. Tajā varēja ierakstīt atbildes, piefiksēt novērojumus un pārbaudīt savas zināšanas. Pēc ekspedīcijas grāmatiņu drīkstēja paņemt līdzi uz mājām.

Tomēr uzdevumi nebija tikai grāmatiņā. Dažās pieturās meža darbinieki piedāvāja arī citus uzdevumus, kas lika uzmanīgi vērot apkārtni, domāt un sadarboties. Piemēram, bija jātaisa tilts, jāmēra koki, jāuzzina, kādas ir dzīvnieku mājas, jāizskaita priedes un jāmeklē koki, kurus vajadzētu nocirst.

Ko varēja uzzināt?

Ekspedīcija ļāva tuvāk iepazīt mežu un tā nozīmi. Kļuva skaidrāk, cik daudz dažādu darbu nepieciešams, lai par mežu rūpētos un to saglabātu.

Svarīga bija arī prasme uzmanīgi vērot apkārtni un sadarboties ar citiem. Daudzus jaunumus bija interesantāk atklāt dabā, nevis tikai izlasīt mācību grāmatā.

Jautājumi un atbildes

6. klases skolēnu atbildes uz dažiem jautājumiem.

Kas visvairāk patika meža ekspedīcijā?

- * „Man visvairāk patika iet mežā.”
- * „Man visvairāk patika lasīt sēnes.”
- * „Man patika cept desas.”
- * „Man visvairāk patika braukt mājās.”

Kurš bija visinteresantākais uzdevums?

* „Interesantākais uzdevums bija taisīt tiltu,” teica trīs skolēni.

* Divi skolēni atbildēja, ka „visi uzdevumi bija interesanti”.

Kurš bija visvieglākais uzdevums?

* „Visvieglāk bija atrast līku koku.”

* „Mērīt koku ar pulķiem.”

* „Meklēt kokus, ko vajadzētu cirst nost.”

* „Taisīt tiltu.”

* „Visi uzdevumi bija viegli.”

Noslēgumā

Diena mežā bija gan izzinoša, gan aktīva. Ekspedīcijas laikā tika iegūtas jaunas zināšanas, izmēģināti dažādi uzdevumi un tuvāk iepazīts mežs un cilvēku darbs tajā.

Līdzīgi uz mājām aizceļoja mazās ekspedīcijas grāmatiņas, kas atgādinās par šo īpašo dienu.

Tomēr uzdevumi nebija tikai grāmatiņā. Dažās pieturās meža darbinieki piedāvāja arī citus uzdevumus, kas lika uzmanīgi vērot apkārtni, domāt un sadarboties. Piemēram, bija jātaisa tilts, jāmēra koki, jāuzzina, kādas ir dzīvnieku mājas, jāizskaita priedes un jāmeklē koki, kurus vajadzētu nocirst.

Ko varēja uzzināt?

Ekspedīcija ļāva tuvāk iepazīt mežu un tā nozīmi. Kļuva skaidrāk, cik daudz dažādu darbu nepieciešams, lai par mežu rūpētos un to saglabātu.

Svarīga bija arī prasme uzmanīgi vērot apkārtni un sadarboties ar citiem. Daudzus jaunumus bija interesantāk atklāt dabā, nevis tikai izlasīt mācību grāmatā.

Jautājumi un atbildes

6. klases skolēnu atbildes uz dažiem jautājumiem.

Kas visvairāk patika meža ekspedīcijā?

* „Man visvairāk patika iet mežā.”

* „Man visvairāk patika lasīt sēnes.”

* „Man patika cept desas.”

* „Man visvairāk patika braukt mājās.”

/Mikaela Mikāle un Katrīna Rubeze/

Sports

Šis mēnesis ir bijis ļoti interesants un aktīvs. Sākot jau ar 2. septembri, skolā notika Sporta diena, kurā pavadījām laiku kustībā.

1.–6. klasei aktivitātes notika sporta zālē. Skolēni piedalījās dažādās stafetēs, spēlēja bumbu spēles un saliedēja klasi. 7.–9. klasei aktivitātes notika aerobikas zālē, kur vairāk vingrojām.

Tāpat notika orientēšanās kārtas, kurās mūsu orientieristi sasniedza labus rezultātus un pārbaudīja savas prasmes.

Stirnu buks pulcēja vairāk nekā 4000 dalībnieku Ogres Zilajos kalnos. Mūsu skola piedalījās STB skolu kausā un ieguva augsto 5. vietu, kā arī Laima Ceriņa savā vecuma grupā izcīnīja 1. vietu! Stirnu buks ir ļoti interesants, un es priecājos, ka mūsu skolā ir aktīvi skrējēji, kuri tajā piedalās.

Drīzumā, 30. septembrī, vēl sekos četrcīņa Aizputē.

/Elisa Jakšta/

Pazust, lai atrastu ceļu

Vai tu kādreiz esi domājis, kā būtu vienkārši skriet pa mežu, rokās turot karti, un pašam atrast ceļu? Tieši tāds ir orientēšanās sports. Tā nav tikai skriešana – orientēšanās apvieno sportu, domāšanu un spēju ātri pieņemt lēmumus.

Orientēšanās laikā dalībniekam ar kartes un kompasa palīdzību jāatrod noteikti kontrolpunkti. Tie var atrasties mežā, pilsētā vai pat iekštelpās. Katram pašam jāizdomā, kā visātrāk un pareizāk nokļūt no viena punkta līdz nākamajam. Dažreiz ceļš ir skaidrs, bet citreiz nākas apstāties un padomāt: „Kur es vispār esmu?”

Kāpēc man tas patīk?

Man orientēšanās īpaši patīk tāpēc, ka tajā ir daba, skriešana un kartes. Visvairāk man patīk skriet pa mežu un vienlaikus domāt, kur jāskrien tālāk. Tajā brīdī es varu pilnībā atslēgties no savām ikdienas domām. Jūtos brīvi un daudz mierīgāk.

Orientēšanās notiek dažādās vietās visā Dienvidkurzemē – citreiz mežā, citreiz pilsētā. Ir arī iekštelpu orientēšanās, kas man ļoti patīk. Katra trase ir citāda, tāpēc nekad īsti nezini, kas tevi sagaida.

Protams, arī es esmu ne reizi vien apmaldījies. Kad vairs nesaproti, kur atrodi, sākumā var būt diezgan interesanti. Tad vai nu mēģinu pati pēc kartes saprast, kur esmu, vai arī atrodu kādu citu orientēšanās dalībnieku, kurš palīdz. Ar laiku iemācies šādas situācijas atrisināt daudz mierīgāk.

No hobbija līdz sacensībām

Esmu piedalījies arī dažādās sacensībās. Vienas no lielākajām, kurās piedalījos, bija „Latvijas skolu orientēšanās kauss 2026”, kas notika 2026. gada 23. aprīlī. Tās ir vienas no lielākajām jaunatnes orientēšanās sacensībām Latvijā. Sacensības notika Rīgā, Sidraba birzs apkārtnē, kur orientēšanās trase bija izveidota pilsētvidē.

Vēl īpaši atceros „Kuršu pamošanās 2026” – orientēšanās sezonas atklāšanas sacensības, kas notika 2026. gada 22. martā. Tajās S14 grupā ieguvi 3. vietu.

Mana mazā karšu kolekcija

Man ir arī kāds diezgan īpašs hobijs – es kolekcionēju orientēšanās kartes. Pēc sacensībām cenšos tās saglabāt, lai vēlāk varētu paskatīties, kur esmu bijusi un kādas distances esmu veikusi.

Lai gan man ir tikai 13 gadi, esmu jau piedalījies diezgan daudzās orientēšanās sacensībās. Visas kartes gan man vēl nav izdevies paņemt līdzi, tāpēc kolekcija vēl noteikti augs.

Esmu aizrāvusi arī ģimeni

Sākumā orientēšanās bija vairāk mana aizraušanās, bet ar laiku tajā izdevies iesaistīt arī ģimeni. Esmu „ievilkusi” orientēšanās pasaulē gan mammu, gan tēti, gan mammas māsu. Tagad arī viņiem tas patīk, un brīvajā laikā viņi labprāt brauc kopā ar mani uz orientēšanos.

Manuprāt, tas ir viens no foršākajiem hobijiem – tu vari ne tikai sportot, bet arī pavadīt laiku kopā ar ģimeni. Tomēr pašpārliecinātāk jūtos, orientējoties viena.

Vairāk nekā vienkārši skriet ar karti

Cilvēkiem, kuri nekad nav mēģinājuši orientēšanos, varētu likties dīvaini: kā var patikt vienkārši skriet vai staigāt un visu laiku skatīties kartē?

Bet tieši tajā ir visa burvība. Tu skrien, domā, vēro apkārtni un mēģini saprast, kurp doties tālāk. Kad beidzot atrodi kontrolpunktu, rodas tāda maza uzvaras sajūta.

Un varbūt pats labākais ir tas, ka uz brīdi aizmirsti visu pārējo. Paliec tikai tu, karte, mežs vai pilsēta un nākamais kontrolpunkts.

Ja arī tevi šis interesē, mūsu skolā ir kartogrāfijas un orientēšanās pulciņš. Nāc droši katru trešdienu plkst. 15.00 uz ģeogrāfijas klasi pie Santas Avotiņas.

Tāpēc orientēšanās man nav vienkārši sports. Tā ir vieta, kur es varu justies brīvi.

/Kristiana Januška/

Kāpēc skolēni skolā nepārvelk apavus?

Skolas ikdienā bieži var novērot, ka daļa skolēnu, ierodoties skolā, nepārvelk apavus. Lai gan apavu pārvilkšana palīdz uzturēt skolas telpas tīras un kārtīgas, šis ieradums joprojām ne visiem skolēniem šķiet svarīgs.

Viens no iemesliem varētu būt tas, ka skolēni vienkārši par to neaizdomājas. Ienākot skolā, uzmanība tiek pievērsta stundām, draugiem un citām ikdienas lietām, tāpēc apavu pārvilkšana dažreiz tiek aizmirsta. Arī steiga ne vienmēr ir vainojama – dažkārt skolēnam ir pietiekami daudz laika, bet apavus viņš vienkārši nepārvelk.

Citiem skolēniem tas nav kļuvis par ikdienas ieradumu, savukārt vēl kādam āra apavi šķiet ērtāki. Īpaši tad, ja ārā ir sauss un apavi nav redzami netīri, nepieciešamība tos pārveikt var šķist mazāk svarīga.

Tomēr apavu pārvilkšana ir būtiska skolas kārtības un tīrības uzturēšanai. Īpaši rudenī un ziemā uz apaviem skolā tiek ienesti dubļi, smiltis un mitrums, kas padara grīdas netīras un rada papildu darbu skolas darbiniekiem.

Tāpēc apavu pārvilkšana nav tikai noteikums. Tā ir arī iespēja ikvienam skolēnam rūpēties par kopējo skolas vidi un uzturēt to tīru un patīkamu visiem.

Pirmais mēnesis skolā

Kā mums ir pagājis pirmais mēnesis?

D) Labi vārdi skolotājiem

Pirmais mēnesis skolā ir pagājis ar jauniem iespaidiem, mācībām un atkaltikšanos ar draugiem. Es noskaidroju, kā šo laiku pavadīja skolēni.

Skolēnu viedoklis

1. Veiksmi darbā un lai skolēni jūs klausā!
2. Neslimojat un lai veicas ar bērniem!
3. Lai skolotājas paliek tik mīļas un jaukas, cik viņas ir tagad!
4. Lai gudri vārdi un priecīgi smaidi! Lai gudri vārdi!

A) Kā tev pagāja pirmais mēnesis skolā?

Septembra noskaņa

1. Bija daudz stresa un arī labas emocijas.
2. Labi un interesanti.
3. Bija labi, jo satiku draugus un varēju pavadīt laiku.
4. Interesanti un nedaudz nogurdinoši.

- * Jauni mācību temati
- * Atgriešanās skolas ritmā
- * Tikšanās ar draugiem
- * Skolas aktivitātes un pasākumi

B) Kas tev patika visvairāk?

1. Jaunas klases atrašanās vieta.
2. Jaunais remonts.
3. Sporta stundas.
4. Jaunie skapīši.

Pirmais mēnesis ir tikai sākums jaunam mācību gadam. Tas ir laiks, kad atkal pierodam pie skolas ritma, iegūstam jaunus iespaidus un sākam veidot jaunas atmiņas. Lai jums visiem veicas!!!
/Nellija Taujēna/

C) Kas bija grūtākais?

1. Pierast pie jaunā remonta.
2. Mācīties angļu valodu.
3. Latviešu valoda un matemātika.
4. Uz skolu nākt priecīgām sejām.

Par mūsu avīzes dalībniekiem

Mani sauc Nellija, man ir 15 gadi, un es mācos Priekules pamatskolas 9. klasē. Es esmu draudzīga, atvērta un man patīk izmēģināt jaunas lietas. Brīvajā laikā man patīk klausīties mūziku, doties pastaigās, skatīties saulrietus un vienkārši pavadīt laiku kopā ar saviem tuvajiem cilvēkiem. Man ļoti patīk arī krāt skaistas atmiņas un novērtēt mazos, ikdienišķos mirkļus. Es ļoti mīlu arī dzīvniekus.

Man ir liels prieks būt daļai no mūsu skolas avīzes. Šis man ir jau otrais gads, kad piedalos avīzes veidošanā, un es ļoti novērtēju iespēju būt daļai no šī kolektīva. Darbs avīzē ļauj man ne tikai radoši izpausties, bet arī uzzināt daudz ko jaunu, sadarboties ar citiem un būt iesaistītai skolas dzīvē.

Man patīk tas, ka mūsu avīze ir vieta, kur varam dalīties ar skolas jaunumiem, notikumiem, sasniegumiem un skolēnu idejām. Es priecājos, ka varu ar savu darbu palīdzēt veidot mūsu skolas avīzi un būt daļa no komandas.

Es ceru, ka arī šis gads avīzē būs pilns ar jauniem piedzīvojumiem, interesantām idejām, skaistām atmiņām un kopā paveiktiem darbiem!

Mani sauc Kristiana, man ir 15 gadi, un es mācos Priekules pamatskolas 9. klasē. Es sevi raksturotu kā draudzīgu, aktīvu un atvērtu cilvēku. Man patīk iepazīt jaunus cilvēkus, izmēģināt jaunas lietas un nebaidīties no jauniem izaicinājumiem.

Man ļoti patīk sports, īpaši kardio treniņi. Sports man palīdz justies labāk un dod enerģiju. Brīvajā laikā man patīk arī klausīties mūziku, pavadīt laiku ar draugiem un ģimeni, kā arī vienkārši atpūsties. Man patīk arī skaisti mirkļi, kurus var saglabāt atmiņā, piemēram, pastaigas, saulrieti un kopā pavadīts laiks ar sev tuviem cilvēkiem.

Man patīk radošas lietas, un mani interesē video veidošana un montēšana. Man patīk pašai izdomāt, kā kaut ko pasniegt interesantāk un skaistāk. Es arī labprāt izmēģinu lietas, ko iepriekš neesmu darījusi.

Šis ir mans pirmais gads skolas avīzē, tāpēc man ir prieks par iespēju būt daļai no tās komandas. Es ceru šeit iegūt jaunu pieredzi, iemācīties ko jaunu un kopā ar citiem izveidot interesantu un foršu skolas avīzi.

Mani sauc Katrīna. Es mācos 6. klasē. Man patīk iemācīties un uzzināt jaunas lietišas. Man ļoti patīk dejot savā brīvajā laikā un taisīt dažādus trikus.

No divu gadu vecuma deju kolektīvā „Ķiņķēziņi”, un nu jau ceturto gadu pēc kārtas eju deju studijā “EXTRA”.

Šajā pulciņā vēlētos uzzināt jaunus un interesantus faktus par skolas apkārtni. Vēlos darboties un uzņemties atbildību.

Mani sauc Mikaela, un es mācos 6. klasē. Man patīk iepazīt jaunas lietas un uzzināt interesantus faktus. Īpaši mani interesē jūras bioloģija, jo man patīk jūra, dzīvnieki un viss, kas saistīts ar zemūdens pasauli.

Avīžu pulciņā vēlos darboties, jo man šķiet interesanti uzzināt, kas notiek skolā. Es gribu uzzināt kaut ko jaunu, iegūt jaunu pieredzi un kopā ar citiem veidot skolas avīzi.

Mākslas skola, Jaunsardze, volejbols, tautas dejas, Skolēnu dome, orientēšanās un tagad arī Avīze Solution. Izskatās pēc diezgan gara saraksta, vai ne? Bet tā ir tikai daļa no manas ikdienas.

Man patīk būt aktīvai un piedalīties dažādās lietās. Pēc skolas mana diena parasti nebeidzas — dodos uz mākslas skolu, Jaunsardzi, volejbola treniņu vai tautas dejām. Piedalos arī Skolēnu domē un tagad esmu iesaistījusies Avīzē Solution. Citreiz eju pastaigāties, bet dažreiz dodos arī uz orientēšanos. Man patīk, ka manā ikdienā vienmēr kaut kas notiek.

Kad vienkārši negribas neko darīt

Protams, ne jau katra diena ir pilna ar nodarbībām. Reizēm vislabākā sajūta ir vienkārši doties pastaigā vai pavadīt laiku ar cilvēkiem, kas man ir svarīgi. Vislielāko prieku man sagādā mana ģimene, draugi un, protams, mans suns.

Tieši šīs mazās lietas man bieži nozīmē visvairāk.

Manas idejas neapstājas pie viena hobijs

Viena no lietām, kas mani ļoti aizrauj, ir māksla. Man patīk dizains, mode un arhitektūra. Man patīk ne tikai skatīties uz skaistām lietām, bet arī pašai izdomāt, kā kaut ko radīt citādāk.

Varbūt nākotnē kādu no šīm interesēm pārvērtīšu arī par savu profesiju. Man patīk doma par darbu, kurā var izmantot iztēli un pašai radīt kaut ko jaunu.

Tāču radošums nav vienīgais, kas man patīk. Volejbols un orientēšanās ir pavisam cita pasaules daļa — tur vairāk vajag kustēties, ātri domāt un nepadoties. Tieši dažādība man arī patīk.

„Es pati tikšu galā.”

Ja man būtu jānosauc viena īpašība, kas mani raksturo, tā būtu patstāvība. Es parasti neesmu cilvēks, kurš uzreiz skrien prasīt palīdzību. Vispirms mēģinu visu izdarīt pati un tikt galā ar to, kas jāpaveic.

Man ir arī savi mērķi. Es gribu labas sekmes, gribu paveikt to, ko esmu iecerējusi, un pierādīt ne tikai citiem, bet arī pati sev, ka ar darbu un neatlaidību varu sasniegt to, ko vēlos.

Un kurp tālāk?

Ja man pēkšņi būtu iespēja sakravāt somu un aizlidot kaut kur prom, es ilgi nedomātu. Spānija, Itālija vai Islande būtu starp maniem pirmajiem galamērķiem.

Varbūt tāpēc, ka man patīk redzēt jaunas vietas, bet varbūt vienkārši tāpēc, ka man vienmēr gribas izmēģināt kaut ko jaunu.

Man šķiet, ka tieši tas mani raksturo vislabāk — es negribu stāvēt uz vietas. Gribu piedalīties, mācīties, izmēģināt, radīt un pamazām sasniegt visu, ko esmu sev izdomājusi.

Un, ja šobrīd šķiet, ka man jau ir pārāk daudz interešu, kas zina — varbūt nākamgad to sarakstā būs vēl vairāk.

Mani sauc Keita Maure. Man ir 15 gadi, un es mācos 9. klasē. Viena no manām lielākajām interesēm ir mūzika. Jau kādu laiku es apmeklēju mūzikas skolu un spēlēju klavieres. Sāukumā tas varbūt šķita vienkārši kā vēl viena nodarbība, bet ar laiku mūzika ir kļuvusi par svarīgu manas ikdienas daļu. Spēlējot klavieres, varu gan iemācīties kaut ko jaunu, gan izpaust savas emocijas un atpūsties.

9. klase ir īpašs laiks, jo pamazām jādomā par nākotni un to, kas būs pēc pamatskolas. Šobrīd vēlos izbaudīt pēdējo gadu kopā ar saviem klasesbiedriem, turpināt nodarboties ar mūziku un izmēģināt jaunas lietas.

Mani sauc Elisa, man ir 13 gadi, un es mācos 7.b klasē. Es esmu aktīva, enerģiska un izpalīdzīga. Brīvajā laikā man patīk nodarboties ar sportu, izmēģināt dažādus sporta veidus un piedalīties dažādos pulciņos.

Viens no sporta veidiem, kas man īpaši patīk, ir orientēšanās. Man patīk atrast kontrolpunktus un pavadīt laiku dabā. Vēl mani piesaista vieglatlētika, jo tajā nedari tikai vienu disciplīnu – vari izmēģināt vairākas. Man arī patīk piedalīties Jaunsardzē, jo tur varu iegūt jaunas prasmes.

Nākotnē es vēlos strādāt labā darbā, tāpēc cenšos iegūt labas sekmes. Mani mīļākie priekšmeti ir angļu valoda, sports un ģeogrāfija.

Mani sauc Elīna, man ir 15 gadi, un es mācos 9. klasē. Mana ikdiena ir diezgan aktīva, jo esmu iesaistījusies daudzos pulciņos un aktivitātēs.

Man patīk sports, tāpēc nodarbojos ar basketbolu un volejbolu. Brīvajā laikā man patīk skriet un braukt ar riteni. Sports man palīdz izkustēties, izvēdināt galvu un vienkārši labi pavadīt laiku.

Bez sporta manā ikdienā ir arī citas intereses. Piedalos skolas avīzes "Solutions" EPVS un STEM aktivitātēs, kā arī mācos mūzikas skolā. Man patīk matemātika, un man interesē iespēja apgūt kaut ko jaunu un izmēģināt dažādas lietas.

Man šķiet, ka tieši dažādība padara ikdienu interesantu. Man patīk būt aktīvai, piedalīties skolas dzīvē un atrast laiku gan mācībām, gan sportam, gan saviem hobijiem.

Mani sauc Emīlija, un es mācos 9. klasē. Esmu aktīva un man patīk iesaistīties dažādās aktivitātēs un iepazīt jaunus cilvēkus.

Es piedalos EPVS, skolēnu domē un dažādos skolas pasākumos. Man patīk būt aktīvai skolas dzīvē, izteikt savas idejas un iesaistīties dažādu pasākumu un aktivitāšu veidošanā.

Man patīk apgūt jaunas lietas un izmēģināt dažādas aktivitātes.

Man patīk būt aktīvai, piedalīties pasākumos, sadarboties ar citiem un izmantot iespējas, kas palīdz iegūt jaunu pieredzi un attīstīt savas prasmes.

Mani sauc Eimija, man ir 12 gadi, un es mācos Priekules pamatskolas 7.a klasē. Šis ir mans pirmais gads skolas avīzē „Solutions”. Es vēlos iegūt prasmi labāk sadarboties ar citiem, interesanti aprakstīt lietas un notikumus, kā arī piedzīvot jaunas un neaizmirstamas emocijas.

Skolā es darbojos Eiropas Parlamenta Vēstnieku skolā, Skolas domē un skolas avīzē, kā arī darbojos Jaunsardzē. Brīvajā laikā mācos spēlēt klavieres. Mani mīļākie skolas priekšmeti ir bioloģija, angļu valoda un franču valoda. Man patīk uzzināt vairāk par dabu un cilvēka ķermeni, kā arī apgūt jaunas valodas un paplašināt savas zināšanas.

Sevi raksturotu kā mērķtiecīgu, centīgu, aktīvu, zinātkāru, izpalīdzīgu, draudzīgu, radošu, pozitīvu un komunikablu cilvēku. Man patīk iesaistīties dažādos pasākumos un projektos, jo tā varu iegūt jaunu pieredzi un iepazīt jaunus cilvēkus. Skolas avīzē vēlos iemācīties labāk rakstīt, veidot interesantus rakstus, intervēt cilvēkus un izteikt savas idejas.

Ceru, ka šis gads skolas avīzē būs interesants, radošs un pilns ar jauniem piedzīvojumiem, zināšanām un neaizmirstamām atmiņām!

Solutions Komanda:

Skolotāja: Zaiga Strelēviča:

Korespondenti:

Elīna Pole

Kristiana Mazā

Nellija Taujēna

Eimija Džeriņa

Elisa Jakšta

Kristiana Januška

Katrīna Rubeze

Mikaela Mikāle

Keita Maure

Emīlija Gailīte

MistersX